

Taula 25. Valors màxims. Llatinoamericans.

Llatino- americans	Índex de dissimilitud	Índex D(s)	Índex de concentració
Màxim	Manlleu	Manlleu	Amposta
Mínim	Sitges	Sitges	El Masnou

Pel que fa a l'índex de centralització, exposem les mitjanes i els valors màxims. En el subgrup de les ciutats grans la mitjana és del 13%; a les ciutats mitjanes, del 19%; a les petites, del 29%, i a les més petites, del 32%. El valor màxim se situa novament a Tarragona, amb un 1%, i el més alt al Masnou, amb un 69%.

Resum

- Per als llatinoamericans, les mitjanes dels índexs d'igualtat són força baixes i se situen entre un 30% a les ciutats grans i un 25% a les molt petites. Els municipis amb els valors més alts, o sigui, amb més segregació són Manlleu (40%), Martorell (38%) i Salt (37%). La situacions amb menys segregació es donen a Sitges (13%) i a Figueres (15%).
- Quant a l'índex d'aïllament, trobem els valors més alts a l'Hospitalet de Llobregat (6%), Barcelona (5%) i Castelldefels (5%). Pel que fa a l'índex d'interacció, els valors més baixos són els de Lloret de Mar (84%) i Salt (87%).
- L'índex de concentració mostra com a ciutats més segregades Amposta (95%), Castellar de Vallès (91%) i Lleida (91%).

3.2.4. Europa de l'Est

Com hem fet amb els altres grups, comencem amb els índexs d'igualtat. En el cas de l'índex de dissimilitud, i com a resultat dels càlculs, s'obtenen les mitjanes següents: el 55% a les ciutats grans, el 48% a les mitjanes, el 41% a les petites i el 45% a les molt petites. Són valors que es troben entremig dels resultats dels altres grups tractats fins ara. Pel que fa als municipis grans, el valor més alt es dona a Badalona, amb un 64%, i el més baix a Lleida, amb un 45%. Pel que fa als mitjans, el valor màxim se situa a Granollers, amb un 64%, i el mínim a Cerdanyola del Vallès, amb un 31%. Pel que fa als petit, tenim, per la banda superior, un valor *outlier* a Sant Vicenç dels Horts, amb un 71%, seguit de Sant Joan

Despí, amb un 59%, i per la banda inferior el 25% de Pineda de Mar. I pel que fa als municipis molt petits, el valor més alt es troba a Castellar del Vallès (64%) i el més baix a Amposta (27%).

Si fem la comparació amb el *shape modified index* trobem que hi ha menys diferència que en els altres grups. Les disminucions màximes es donen a Lloret de Mar, amb 0,55 punts percentuals, i a Tortosa, amb 0,47 punts.

L'índex d'aïllament també presenta una situació diferent respecte a la dels altres grups. Les mitjanes són molt més baixes i el rang de variació és molt més petit pel fet que el nombre total d'individus originaris d'aquest grup és més baix a la majoria de municipis. Les mitjanes estan per sota de l'1% en tots els subgrups. A les ciutats grans, el valor superior és del 2% i està situat a Barcelona, i a la resta de municipis pren valors d'entre el 0% i l'1%. En el subgrup dels municipis mitjans, tots els valors es troben entre el 0% i l'1%. La situació canvia als municipis petits, on trobem un valor extrem a Lloret de Mar, amb un 4%; els següents valors són del 2%, tant a Castelldefels com a Tortosa. Als municipis més petits, els valors se situen entre el 0% i l'1%, igual que als municipis mitjans.

Quant a l'índex d'interacció, a les ciutats grans tenim una mitjana del 93%. El valor més proper al límit superior el trobem a Tarragona i a Sabadell, amb un 96%. El més petit és el valor extrem de Barcelona, amb un 84%; el segon més baix, ja dins del rang normal, és el de l'Hospitalet de Llobregat, amb un 92%. En el següent subgrup la mitjana és del 95%. Els valors individuals es troben entre el 97% del Prat de Llobregat i Cerdanyola del Vallès i el 92% de Granollers. Als municipis petits, la mitjana és del 93%. Trobem el valor màxim del 97%, entre altres ciutats, a Ripollet, Sant Joan Despí, Valls, Sant Feliu de Llobregat i Santa Perpètua de la Mogoda. El mínim és un valor extrem del 82% a Lloret de Mar i el següent valor més baix és el de Vic (88%). A les ciutats més petites, es mostra un rang més ampli entre el valor màxim del 98% de Castellar del Vallès i el mínim de Sitges (87%). Tots dos són, també, el valor més alt i més baix del conjunt de municipis.

Seguim amb l'índex de concentració. La mitjana resultant en el subgrup de les ciutats grans és del 80%; en les ciutats mitjanes, del 79%; en les petites, del 64%, i en les molt petites, del 69%. Per subgrups, trobem a les ciutats grans un valor màxim a Lleida d'un 92%, que al mateix temps és el valor més alt de tots els municipis. Com a valor mínim tenim el de

Barcelona, amb un 71%, seguit de Sabadell, amb un 74%. En el subgrup dels municipis mitjans, el rang és més gran i varia del 90% del Prat de Llobregat al 62% de Sant Cugat del Vallès. A les ciutats petites, el valor màxim el trobem a Tortosa, amb un 88%, i el valor mínim a Ripollet, amb un 44%, que a la vegada és el mínim d'entre totes les ciutats. Als municipis molt petits, els valors que trobem són, per la banda superior, el de Palafrugell, amb un 85%, i, per la banda inferior, el de Vilassar de Mar, amb un 53%.

Per acabar, ens fixem en els resultats de l'índex de centralització. Les mitjanes se situen, en els municipis grans, en el 15%; en els mitjans, en el 17%; en els petits, en el 29%, i en els molt petits, en el 31%. En aquest cas s'observa una relació inversa entre la mida de la població i les mitjanes de l'índex. Els valors són similars als dels llatinoamericans, però canvien els municipis que representen els valors límit de l'interval. A les ciutats grans trobem un valor màxim a Terrassa i a Barcelona, amb el 22%, i un de mínim, amb un 3%, a Tarragona. Quant a les mitjanes, tenim, per una banda, Viladecans, amb un 46%, i, per l'altra, Rubí, amb un 2%. Pel que fa a les petites, trobem el valor més gran de tots els municipis, amb un 84%, a Sant Joan Despí i el més petit a Sant Pere de Ribes, amb un 2%. En el darrer subgrup el valor més alt és el de Sitges, amb un 63%, i el més baix se situa a Castellar del Vallès i Olesa de Montserrat, amb un 0%.

Resum

- Els municipis que destaquen per tenir uns valors que indiquen una segregació més forta dels ciutadans procedents de l'Europa de l'Est són Sant Vicenç dels Horts (71%), Badalona (64%), Granollers (64%), Castellar del Vallès (64%) i Terrassa (62%). Els que indiquen una situació més aviat contrària són Pineda de Mar (25%), Lloret de Mar (26%), Cambrils (28%) i Amposta (28%).
- Pel que fa als índexs d'exposició, trobem el resultat més alt de l'índex d'aïllament a Lloret de Mar (4%) i els valors més baixos de l'índex d'interacció també a Lloret de Mar (82%) i a Barcelona (84%).
- Segons l'índex delta de Duncan, la segregació és més forta a Lleida (92%), el Prat de Llobregat (90%), Manresa (89%), Tortosa i Terrassa (88%). Les situacions més febles són a les ciutats petites: Ripollet (44%) i Salt (46%).

Taula 26. Valors màxims. Europeus de l'Est.

Europeus de l'Est	Índex de dissimilitud	Índex D(s)	Índex de concentració
Màxim	St. Vicenç dels Horts	St. Vicençs dels Horts	Lleida
Mínim	Pineda de Mar	Pineda de Mar	Ripollet

3.2.5. Àsia

Comencem amb l'anàlisi de l'índex de dissimilitud, on podem observar unes mitjanes per als subgrups de municipis molt similars a les dels africans; els valors del coeficient de variació són més baixos per als asiàtics en el cas de les ciutats petites i molt petites. Concretament, la mitjana és del 58% als municipis grans, del 55% als mitjans, del 53% als petits i del 55% als molt petits. En el primer subgrup de municipis, tenim el valor més alt a Lleida, amb un 70%, i el més baix a Santa Coloma de Gramenet, amb un 44%. Aquest últim es considera *outlier*, i trobem el següent valor més baix a Badalona, amb un 53%. Als municipis mitjans els valors varien entre el màxim de Sant Boi de Llobregat, amb un 71%, i el mínim de Sant Cugat del Vallès, amb un 34%. Pel que fa als petits, tenim, per la banda superior, Sant Vicenç dels Horts, amb un 73% —és el màxim de tots els municipis—, i, per la banda inferior, Pineda de Mar, amb un 35%. Quant als molt petits, el valor més alt és el de Sant Feliu de Guíxols, amb un 70%, i el més baix el d'Ampostà, amb el 20%, que a la vegada és el més baix de tots.

A l'hora de comparar els resultats amb els de l'índex d'igualtat espacial, trobem unes variacions molt baixes, igual que en el cas dels europeus de l'Est. La disminució màxima es dona a Esplugues de Llobregat, amb 1,08 punts, seguit dels 0,79 punts de Santa Coloma de Gramenet. Tampoc no s'observen canvis importants en el rang que ocupen els municipis en cada índex.

Si passem a l'índex d'aïllament, es poden observar uns valors de les mitjanes molt baixos: la dels municipis grans és de l'1,89% i les dels altres subgrups se situen entorn del 0,5%. Quant als resultats individuals, en el subgrup dels municipis grans hi ha el valor més alt, considerat un valor extrem, a Barcelona, amb un 8%. A continuació ve Santa Coloma de Gramenet, amb un 4%. Per la banda inferior tenim municipis com Lleida, Sabadell i

Terrassa, entre d'altres, amb un valor del 0%. Quant als municipis petits, destaca l'*outlier* de Lloret de Mar, amb un 3%; la resta se situa entre l'1% i el 0%. Pel que fa als municipis mitjans, igual que en els molt petits, tots els valors es troben entre l'1% i el 0%.

Seguint amb l'índex d'interacció tenim les mitjanes següents: a les ciutats grans és del 92%; a les mitjanes, del 95%; a les petites, del 94%, i a les molt petites, del 93%. En el primer grup destaca, semblant al resultat de l'índex d'aïllament, un valor extrem per la banda inferior a Barcelona, amb un 79%. El valor mínim normal és el 91% de l'Hospitalet de Llobregat i el valor màxim és el 97% de Sabadell. Quant a les ciutats mitjanes, el valor més gran es dona tant Viladecans, com a Sant Boi de Llobregat i Cerdanyola del Vallès, amb el 97%. El valor més petit és el de Sant Cugat, amb el 93%. Pel que fa a les ciutats petites, el valor màxim el trobem a Montcada i Reixac, amb un 99%, que a la vegada és el més alt de tots els municipis, i el mínim a Lloret de Mar, amb un 80%. Per últim, els valors de les ciutats molt petites se situen entre el màxim de Castellar del Vallès (98%) i el mínim de Palafrugell (83%).

L'índex de concentració pren uns valors semblants als del grup dels africans. Comencem amb les mitjanes per subgrups: en el cas dels municipis grans és del 83%; en el dels mitjans, del 81%; en el dels petits, del 70%, i en el dels més petits, del 73%. Els valors individuals varien considerablement entre els municipis. Quant a les ciutats grans, trobem el valor més alt a Lleida, amb un 96%, i el més baix es dona alhora a tres municipis: Barcelona, Santa Coloma de Gramenet i l'Hospitalet de Llobregat (74%). Pel que fa a les ciutats mitjanes, els dos valors límit són *outlier*. A la banda superior tenim Manresa, amb un 95%, i a la banda inferior Sant Cugat del Vallès, amb un 64%. Les fites dins del rang normal són el valor de Reus (89%) i el de Cornellà de Llobregat (72%). En el grup dels municipis petits es donen els valors més pronunciats de la totalitat dels municipis: el màxim a Santa Perpètua de la Mogoda, amb un 97%, i el mínim a Castelldefels, amb un 44%. A les ciutats molt petites els valors varien entre el 93% d'Ampostà i el 60% de Sant Feliu de Guíxols.

Pel que fa als resultats de l'índex de centralització, als municipis grans s'obté una mitjana del 17%, el valor de Barcelona és el més alt, amb un 48%, i el de Badalona el més baix, amb un 1%. En el grup dels municipis mitjans, la mitjana és del 17%, amb el màxim del 51% de Viladecans i el mínim del 0% de Manresa. A les ciutats petites, la mitjana és del 29% i els valors individuals se situen entre el 73% del Masnou i el 0% de Vilafranca del

Penedès, Barberà del Vallès i Santa Perpetua de la Mogoda. En l'últim subgrup la mitjana és del 32%; el valor superior es troba a Palafrugell (71%) i l'inferior a Olesa de Montserrat i a Castellar del Vallès, tots dos amb un 0%.

Resum

- Segons els resultats de l'índex de dissimilitud, els asiàtics estan més segregats del grup de referència en els municipis següents: Sant Vicenç dels Horts (73%), Sant Boi de Llobregat (71%) i Sant Feliu de Guíxols (70%). Els municipis amb una segregació més reduïda són Amposta (20%), Sant Cugat del Vallès (34%), Pineda de Mar (35%) i Castelldefels (35%).
- Quant a l'índex d'aïllament, les situacions més segregades es donen a Barcelona (8%) i a Santa Coloma de Gramenet (4%). En l'índex d'interacció destaquen els resultats de Barcelona (79%), Lloret de Mar (80%) i Palafrugell (83%).
- Mitjançant l'índex de concentració es localitzen les ciutats més segregades a Santa Perpètua de la Mogoda (97%), Lleida (96%), Molins de Rei (96%) i Manresa (95%).

Taula 27. Valors màxims. Asiàtics.

Asiàtics	Índex de dissimilitud	Índex D(s)	Índex de concentració
Màxim	St. Vicenç dels Horts	ST. Vicenç dels Horts	Sta. Perpètua de la M.
Mínim	Amposta	Amposta	Castelldefels

3.2.6. Unió Europea i altres països avançats

Comencem amb els valors de les mitjanes de l'índex de dissimilitud pel que fa als subgrups de municipis. S'observen uns valors més baixos que en els grups de ciutadans originaris del Magrib, Àfrica, Àsia i Europa de l'Est, però més alts que en el grup d'Amèrica Llatina. Concretament són del 36% a les ciutats grans, del 29% a les mitjanes, del 32% a les petites i del 27% a les molt petites. Als municipis grans, el valor més alt el trobem a Santa Coloma de Gramenet, amb un 41%, i el més baix a Terrassa, amb un 32%. Als municipis mitjans, el valor de l'índex varia entre el 37% de Manresa i el 23% de Rubí. En el subgrup dels municipis petits, hi trobem alhora el valor més alt i més baix de tots els municipis: el valor superior és el d'Esplugues de Llobregat, amb un 59%, i l'inferior, el de Sant Andreu de la

Barça, amb un 12%. Als municipis molt petits se situa entre el 43% de Badia del Vallès i el 14% de Vilassar de Mar.

Si passem a l'índex d'igualtat espacial no s'observen unes variacions gaire grans. Les diferències més grans les trobem a Sitges, amb -1,34 punts, Lloret de Mar, amb -1 punt, i Castelldefels, amb -0,67 punts. Si calculem la segregació amb l'índex espacial, el valor mínim ve representat igualment per Sant Andreu de la Barca (12,13%) i el màxim, per Esplugues de Llobregat (58,58%).

Seguint amb les mitjanes de l'índex d'aïllament per subgrups, tenim un 0,56% a les ciutats grans, un 0,75% a les ciutats mitjanes, un 1,39% a les petites i un 1,3% a les molt petites. Si analitzem els municipis individualment, veiem que en el primer subgrup el valor més alt és el de Barcelona, amb un 2%, i que la resta pren valors d'entre l'1% i el 0%. A les ciutats mitjanes, el valor més alt es dona a Sant Cugat, amb un valor extrem del 4%, mentre que la resta es troba entre 0 i 1. A les ciutats petites hi ha un valor extrem del 6% a Castelldefels i a Lloret de Mar, seguit d'un *outlier* a Cambrils, amb el 5%. A continuació vénen un conjunt de tres municipis que prenen el valor del 4% i també són considerats *outlier*: Gavà, Esplugues de Llobregat i Sant Pere de Ribes. A les ciutats molt petites, el valor més gran és el de Sant Cugat, amb un 7%; és un valor extrem i també el valor més alt de tots els municipis. El valor més gran del rang normal és el de Sant Feliu de Guíxols, amb un 2%.

Quant a l'índex d'interacció, tenim les següents mitjanes: a les ciutats grans és del 95%; a les mitjanes, del 96%; a les petites, del 94%, i a les més petites, igualment del 94%. En el subgrup dels municipis grans, els valors individuals se situen, per la banda superior, en el 97% de Sabadell, Tarragona, Badalona, Santa Coloma de Gramenet i altres i, per la banda inferior, en el 91% de Barcelona. A les ciutats mitjanes, trobem el valor màxim a Sant Boi de Llobregat, el Prat de Llobregat, Viladecans i Cerdanyola del Vallès, amb el 97%, i el mínim a Sant Cugat, amb el 93%. A les ciutats petites, el valor màxim és el de Molins de Rei, amb el 99%, i el mínim, el de Lloret de Mar, amb un 84%, considerat *outlier*. Dins del rang normal tenim Castelldefels, amb el 88%. En el subgrup dels municipis molt petits, tenim un valor superior del 99% a Badia del Vallès i un altre d'inferior del 88% a Sitges.

Pel que fa a l'índex de concentració, la mitjana en els municipis grans és del 67%; en els mitjans, també és del 67%; en els petits, del 53%, i en els molt petits, del 52%. En el primer

subgrup tenim un *outlier* per la banda superior, concretament el valor de Lleida, amb el 86%. Aquest valor és també el més alt de tots els municipis; a continuació ve Terrassa, amb el 89%. Per la banda inferior trobem Barcelona, amb el 60%, seguida de Tarragona, amb el 61%, i de l'Hospitalet de Llobregat, amb el 62%. Quant als municipis mitjans, tenim el valor més alt a Manresa, amb un 83%, i el més baix a Sant Cugat del Vallès, amb un 45%. Pel que fa als municipis petits, el valor màxim és del 84% a Santa Perpètua de la Mogoda i el mínim, del 21% al Masnou. Aquest últim és, al mateix temps, el valor més baix de tots. Quant a l'últim grup, trobem el valor més gran a Amposta, amb el 82%, i el més petit a Vilassar de Mar i a Olesa de Montserrat, amb el 31%.

Si per últim observem el comportament de l'índex de centralització, veiem que s'obté una mitjana del 17% a les ciutats grans, del mateix 17% a les mitjanes, del 26% a les petites i del 30% a les molt petites. Continuem amb els valors individuals, on els valors límit a les ciutats grans són el de Sabadell, amb un 32%, i el de Tarragona, amb un 0%, tots dos considerats *outlier*. Quant a les ciutats mitjanes, trobem el valor més alt a Viladecans, amb un 45%, i el més baix a Manresa, amb un 0%. Pel que fa als municipis petits, tenim, per la banda superior, un altre *outlier*: el valor de Ripollet, amb un 78%, que també és el valor més alt de tots els municipis. Quant als municipis petits, els valors se situen entre el màxim d'Amposta (57%) i el mínim de Badia del Vallès (0%).

Resum

- En el grup dels ciutadans procedents de països amb rendes altes, els municipis que tenen una segregació més forta són Esplugues de Llobregat (59%), Gavà (51%) i el Vendrell (43%), i els que la tenen més feble són Sant Andreu de la Barca (12%), Vilassar de Mar (14%), Pineda de Mar (15%) i Olesa de Montserrat (15%).
- Entre els resultats de l'índex d'aïllament destaquen Sitges (7%), Castelldefels (6%), Lloret de Mar (6%) i Cambrils (5%). Quant a l'índex d'interacció, els valors més baixos se situen a Lloret de Mar (84%), Castelldefels (88%), Sitges (88%), Palafrugell (89%) i Vic (89%).
- Segons l'índex de concentració, els municipis més segregats són Lleida (86%), Santa Perpètua de la Mogoda (84%), Manresa (83%) i Vic (83%); i els que menys segregats són el Masnou (21%), Castelldefels (23%), Vilassar de Mar (31%) i Olesa de Montserrat (31%).

Taula 28. Valors màxims. Europeus UE.

Europeus UE	Índex de dissimilitud	Índex D(s)	Índex de concentració
Màxim	Esplugues de Ll.	Esplugues de Ll.	Lleida
Mínim	St. Andreu de la Barca	St. Andreu de la Barca	El Masnou

3.2.7. Conjunt de països extracomunitaris

En aquest grup s'estudia la situació residencial del conjunt d'immigrants que no provenen de la Unió Europea ni d'altres països amb rendes altes. Per començar ens fixem en les mitjanes de l'índex de dissimilitud d'aquest grup: a les ciutats grans és del 31%; a les mitjanes, del 28%; a les petites, del 27%, i a les molt petites, del 23%. Si analitzem les dades de cada municipi tenim, en el primer grup, un valor màxim a Badalona, amb el 37,8%, seguit de Mataró, amb el 37,7%. El valor més baix es dona a Sabadell, amb un 27%. A les ciutats mitjanes, trobem el valor més gran a Manresa, amb un 39%, i el més petit al Prat de Llobregat, amb un 22%. En el subgrup dels municipis petits, el valor superior ve marcat per dos valors *outlier*: Premià de Mar (43,7%) i Martorell (43,3%), que també són els valors més alts de tots els municipis. El valor més alt dins del rang normal és el d'Olot, amb un 35%. El valor més baix del subgrup és el de Cambrils, amb un 18%. Quant a les ciutats molt petites, trobem el valor màxim a Badia del Vallès, amb un 30%, i el mínim a Sitges, amb un 14%

A continuació observem les diferències entre l'índex precedent i la seva variant espacial. Les mitjanes baixen per cada subgrup de municipis aproximadament d'un punt percentual. A nivell de municipis ens trobem amb unes disminucions més altes que les que hem obtingut en l'anàlisi dels grups per separat. Les que destaquen més són Martorell, amb -3,84 punts; Vic, amb -3,66 punts; Palafrugell, amb -3,34 punts, i Premià de Mar, amb -3,16 punts. També ens trobem amb lleugers canvis en l'ordenació dels municipis. Quant a les ciutats grans, el valor màxim és el de Badalona, amb un 36,8%, seguit de Mataró, amb un 35,8%, mentre que el valor inferior se situa a Santa Coloma de Gramenet, amb un 26,3%, seguit de Sabadell, amb un 26,4%. Pel que fa a les ciutats mitjanes, el valor màxim el trobem a Manresa, amb un 38%, i el mínim al Prat de Llobregat, amb un 21%. Quant a les ciutats petites, trobem el valor màxim a Premià de Mar, amb un 41%, que en aquest cas

deixa de ser *outlier*, i el mínim a Cambrils, amb un 18%. Pel que fa a les ciutats més petites, tenim el valor més alt a Badia del Vallès, amb un 30%, i el més baix a Sitges, amb un 14%; aquest últim també és el valor més baix de tots els municipis.

Passem a l'índex d'aïllament, on s'obtenen, per als ciutadans procedents dels països extracomunitaris, els valors més alts dels analitzats. També mostren uns coeficients de variació més baixos que en el cas de cada grup per separat. A les ciutats grans la mitjana és del 7,2% i els valors individuals varien entre el 12% de Barcelona, l'11% de Mataró i el 3% de Tarragona. Als municipis mitjans, la mitjana és del 5,8%. El valor màxim se situa a Manresa, amb un 10%, i el mínim a Cerdanyola del Vallès, amb un 3%. Als municipis petits, tenim una mitjana del 6,2% i per la banda superior trobem el valor més alt del 13% a tres ciutats: Martorell, Vic i Salt, i a continuació vénen Premià de Mar (12%) i Lloret de Mar (12%). Per la banda inferior trobem el valor mínim del 2% a ciutats com Barberà del Vallès, Montcada i Reixac, Sant Adrià de Besòs i Molins de Rei. En el subgrup del municipis molt petits, la mitjana és del 5,8%. Destaca l'existència de dos valors extrems per la banda superior: Manlleu, amb el 13%, i Palafrugell, amb el 12%. Trobem el valor més alt dins del rang normal a Amposta, Sant Feliu de Guíxols i Olesa de Montserrat, totes tres ciutats amb el 6%. S'obté un valor *outlier* a Badia del Vallès de l'1%.

Si a continuació ens fixem en l'índex d'interacció, també trobem uns valors força més baixos que en l'anàlisi dels grups per separat. El valor de la mitjana per subgrups és, en els municipis grans, del 92,4%; en els mitjans, del 93,7%; en els petits, del 92,8%, i els molt petits, del 93,2%. Si mirem els valors individuals, tenim en el primer subgrup un màxim del 96%, que es dona alhora a Tarragona i a Sabadell, i un mínim del 87% a Barcelona. A les ciutats mitjanes, els valors se situen entre el 97% de Cerdanyola del Vallès i el 90% de Manresa. A les petites tenim, per la banda superior, un valor màxim del 98%, que es dona a Barberà del Vallès i a Molins de Rei, i, per la banda inferior, un *outlier* a Lloret de Mar, amb un 83%, seguit de Vic i Martorell, que presenten un 86%. El valor de Lloret de Mar és el més baix del conjunt de municipis. En l'últim subgrup trobem el valor més alt de tots els municipis a Badia del Vallès, amb un 99%. El valor més baix es dona conjuntament a Manlleu i a Palafrugell, amb el 87%.

Les mitjanes de l'índex de concentració són semblants a les mitjanes del grup dels llatinoamericans, encara que aquí els coeficients de variació són, excepte en grup dels

municipis petits, lleugerament més alts que en el cas esmentat. S'obté una mitjana del 70% a les ciutats grans, del 73% a les ciutats mitjanes, del 62% a les petites i del 60% a les molt petites. En el primer conjunt de ciutats els valors més grans són l'*outlier* de Lleida, amb el 90%, seguit de Terrassa, amb el 76%, mentre que el valor més petit és el de l'Hospitalet de Llobregat, amb un 60%. Als municipis mitjans, els valors se situen entre el màxim de Manresa, amb un 86%, i el mínim de Viladecans, amb un 62%. A les ciutats petites, destaquen un seguit de valors situats per sobre del rang normal: tenim *outliers* a Molins de Rei (88%), a Tortosa (86%), a Vic (84%) i a Santa Perpètua de la Mogoda (83%); a la banda inferior s'hi situa Ripollet, amb un 36%. Els valors a destacar dins del rang normal són, per un costat, el de Figueres, amb un 78%, i, per l'altre, el de Sant Pere de Ribes i el Masnou, amb un 42%. En el subgrup dels municipis molt petits, els valors se situen entre el màxim d'Ampostà, amb un 93%, i el mínim de Vilassar de Mar, amb un 30%, de manera que tots dos valors representen el valor més alt i més baix de tots els municipis.

Igual que en els altres grups, acabem amb l'índex de centralització. El valor de la mitjana és del 12% a les ciutats grans, del 20% a les mitjanes, del 28% a les petites i del 27% a les molt petites. En els municipis grans varia entre el 23% de Barcelona i l'1% de Tarragona i Badalona. En el següent subgrup s'obté el valor màxim a Sant Cugat del Vallès, amb el 51%, i el mínim a Cerdanyola del Vallès, amb el 3%. A les ciutats petites, el màxim es troba al Masnou, amb un 71%, i a la vegada aquest és un valor *outlier* i valor el màxim de tots els municipis. Localitzem el mínim a Barberà del Vallès, amb un 4%. Finalment, a les ciutats més petites els valors se situen entre el valor superior d'Esparreguera (64%) i l'inferior de Badia del Vallès (3%).

Resum

- Les ciutats més segregades són, segons l'índex de dissimilitud, Premià de Mar (44%), Martorell (43%), Manresa (39%), Badalona i Mataró (38%), i les menys segregades són Sitges (14%), Cambrils (18%), Molins de Rei i Vilafranca del Penedès (20%).
- L'índex d'aïllament mostra les situacions amb més segregació a Martorell, Vic, Salt i Manlleu (13%), a Barcelona, Premià de Mar, Lloret de Mar i Palafrugell (12%) i a Mataró (11%). Segons l'índex d'interacció, els valors més baixos són els de Lloret de Mar (83%) i els de Vic i Martorell (86%).

- L'índex de concentració situa els valors més segregats a Amposta (93%), Lleida (90%) i Castellar del Vallès (89%). Els valors més baixos són els de Vilassar de Mar (30%) i Badia del Vallès (31%).

Taula 29. Valors màxims. Conjunt extracomunitari.

Extracom.	Índex de segregació	Índex D(s)	Índex de concentració
Màxim	Premià de Mar	Premià de Mar	Amposta
Mínim	Sitges	Sitges	Vilassar de Mar

3.2.8. Els índexs multigrup

Tal com indica el seu nom, en els índexs multigrup no es té en compte només un grup minoritari respecte al majoritari, sinó que s'inclouen tots els grups alhora. En el nostre cas, tots els grups fa referència als sis grups minoritaris i al grup de referència de ciutadans de nacionalitat espanyola. Els resultats de l'índex expressen la segregació entre els grups, però també es poden traduir com l'estat multicultural d'un municipi des del punt de vista de convivència de diferents grups dins de les seccions censals. Els índexs calculats són tres: l'índex de segregació multigrup no espacial, l'índex de segregació multigrup espacial i l'índex d'el·lipse.

Comencem amb l'índex multicultural $D(m)$, que no té en compte els aspectes espacials. El valor de la mitjana és, a les ciutats grans, del 35%; a les mitjanes, del 30%; a les petites, del 30%, i a les molt petites, del 26%. Si ens fixem en els valors individuals, trobem els valors màxims a Badalona, amb un 40%, seguit de Mataró, amb un 39%, i els valors mínims a Sabadell, amb un 31,5%, a Tarragona, amb un 32%, a l'Hospitalet de Llobregat, amb un 33%, i a Santa Coloma de Gramenet, amb un 33%. A les ciutats mitjanes, el valor més alt se situa a Manresa, amb un 42%, i el més baix, a Sant Cugat del Vallès, amb un 22%. En el subgrup dels municipis petits, tenim els valors màxims de Premià de Mar i de Martorell, amb un 42,4% cadascun, a la vegada que és el valor més alt de tots els municipis, i els valors mínims de Lloret de Mar, amb un 21,9%, Vilafranca del Penedès, amb un 22,4%, i Figueres, amb un 22,9%. En el subgrup dels municipis petits, el valor més alt és el de Badia del Vallès, amb un 36%, i el més baix és el de Sitges, amb un 19%. Aquest últim també representa el mínim de totes les ciutats.

Si passem a l'índex multicultural espacial SD(m), veiem que hi ha una variació substancial de la situació. Les mitjanes són aquestes: del 22% a les ciutats grans, del 16% a les ciutats mitjanes, del 13% a les petites i del 8% a les molt petites. Si ens fixem en els valors individuals, trobem que entre les ciutats grans el valor més alt és el de Mataró, amb un 26,3%, seguit de Barcelona, amb un 25,9%. Els valors més petits, en canvi, vénen representats per dos *outliers*: Tarragona, amb un 14,1%, i Sabadell, amb un 14,9%. El valor més alt dins del rang normal és el de Terrassa, amb un 21,2%. Als municipis mitjans trobem el valor màxim a Manresa, amb un 28%, i al mateix temps aquest valor és el més alt de tots, i el mínim a Cerdanyola del Vallès (10,2%), seguit de Rubí (10,7%). Als municipis petits els valors varien entre el més alt de Sant Pere de Ribes, amb un 24%, i el més baix a Lloret de Mar, amb un 7%, seguit de Figueres, amb un 7,3%. L'últim subgrup és fitat, per la banda superior, per dos *outlier*; Badia del Vallès, amb un 14,4%, i Esparreguera, amb un 13,9%, seguit de Vilassar de Mar, amb un 8,7%; per la banda inferior, el valor de Palafrugell (4%) el converteix en el municipi més multicultural del subgrup i de tots els municipis.

L'últim índex per comentar és el de l'el·lipse. Comencem amb les mitjanes i podem dir que sembla que hi ha una relació negativa entre la mida del municipi i el valor d'aquest índex. A les ciutats grans aquest índex és del 78%; a les mitjanes, del 85%; a les petites, del 88%, i a les ciutats més petites, del 94%. Si analitzem els resultats detalladament, tenim que als municipis grans el valor més alt és el de Badalona, amb un 89%, i el més baix, el de l'Hospitalet de Llobregat, amb un 60%; aquest valor és un *outlier* i el valor més baix dins del rang normal és el de Sabadell, amb un 67%. Quant als municipis mitjans, trobem el valor màxim al Prat de Llobregat, amb un 93%, i el mínim a Granollers, amb un 74%. Pel que fa als municipis petits, el ventall de resultats és molt ampli i varia entre uns valors que gairebé arriben al 100%: Igualada (99,998%) i Sant Joan Despí (99,93%) i el 58% de Pineda de Mar, que és un *outlier* i a la vegada és el valor més petit de tots els municipis. El segon valor menys segregat en aquest subgrup és el de Mollet del Vallès, amb un 62%. Per acabar, podem observar que entre els municipis molt petits els valors més alts se situen a Esparreguera, amb un 99,7%, i Olesa de Montserrat, amb un 99,3%, i el més baix a Sitges, amb un 74%. Aquest últim també és un valor *outlier* i va seguit, dins del rang normal, de Sant Feliu de Guíxols, amb un 88%.

Resum

- Els resultats de l'índex multicultural no espacial indiquen que són ciutats menys segregades, i per tant més multiculturals, Sitges (19%), Sant Cugat del Vallès (21,7%), Lloret de Mar (21,9%) i Palafrugell (21,9%), i que són ciutats menys multiculturals Premià de Mar i Martorell (42,4%), Manresa (41,5%) i Badalona (40%).
- Segons l'índex espacial, les ciutats més multiculturals són Palafrugell (4%), Badia del Vallès (5%), Olesa de Montserrat (5%) i Sitges (6%), seguides d'Amposta, Lloret de Mar i Figueres (7%); les més segregades, en canvi, són Manresa (28%), Mataró i Barcelona (26%).
- Els valors d'el·lipse indiquen que hi ha una segregació més forta entre els diferents grups a Igualada i Sant Joan Despí (arriben gairebé al valor màxim del 100%), Esparreguera (99,7%), Sant Vicenç dels Horts (99,6%), Olesa de Montserrat (99,3%) i Martorell (99%). Els municipis menys segregats són Pineda de Mar (58%), l'Hospitalet de Llobregat (60%) i Mollet del Vallès (62%).

Taula 30. Valors màxims. Índexs multigrup.

Tots els grups	D(m)	SD(m)	Índex de l'el·lipse
Màxim	Premià de Mar	Manresa	Igualada
Mínim	Sitges	Palafrugell	Pineda de Mar

3.3. Comparació internacional dels índexs

Comparar les principals característiques de la segregació residencial entre ciutats de diferents països és una tasca difícil per moltes raons. La més important és la disponibilitat i la comparabilitat de les dades. La definició dels grups de població immigrant pot ser diferents segons el país. En alguns països, un determinant grup pot estar definit sobre la base de la nacionalitat, en altres països la base pot ser el lloc de naixement o, fins i tot, el lloc de naixement dels pares. En alguns països, per exemple en el Cens de Població del Regne Unit, els individus "s'autodefineixen", és a dir, s'inclouen ells mateixos en un grup ètnic.

Per mesurar la segregació residencial, com ja hem vist a la metodologia, podem fer servir molts indicadors. Els més habituals, amb diferència, són els índexs d'igualtat, i més concretament els dos primers: l'índex de segregació i l'índex de dissimilitud. El principal avantatge d'aquestes dues mesures és que es poden interpretar fàcilment, i el principal problema, com també hem vist, és que no són independents de la mida ni de la forma de les unitats d'espai emprades en el càlcul¹⁷. Aquest problema té com a conseqüència que a les ciutats on els càlculs es basen en un nombre elevat d'unitats petites (per exemple, seccions censals), tenen una probabilitat més alta de tenir un valor elevat. En canvi, a les ciutats on el càlculs estan basats en un nombre reduït d'unitats grans (per exemple, districtes municipals), aquesta probabilitat és baixa.

És clar que aquest fet és un obstacle a l'hora de poder comparar dins d'un mateix país o entre països. Les comparacions en el temps per una mateixa ciutat no són problemàtiques sempre que la configuració de les unitats sigui la mateixa.

D'altra banda, aquestes diferències també poden indicar diferències reals. Per exemple, Giffinger (1998) calcula tres vegades l'índex de segregació per al grup dels turcs a la ciutat de Viena. Per districtes censals (superfície gran), l'IS és del 41,7%, per àrees censals és

¹⁷ En el present treball s'han calculat mesures espacials que superen aquestes limitacions, però les úniques referències d'aquest tipus d'índexs són molt recents i només per a certes ciutats nord-americanes. En general, respecte a les ciutats nord-mericanes hi ha molta informació i resultats disponibles, però hem considerat que les diferències de tot tipus amb les ciutats europees fan aconsellable la comparació dels nostres resultats només amb aquestes últimes.

del 50,8% i per blocs d'habitatges és del 62,9%. La conclusió és òbvia: la segregació existeix i es fa més patent quan incrementem el grau de desagregació de l'anàlisi. En aquest sentit, les nostres dades fan referència a un grau elevat de desagregació de l'espai. Com ja hem vist a les notes metodològiques, les seccions censals són unes unitats que es mouen entre els 500 i els 2.000 habitants més grans de 18 anys. En la majoria dels estudis europeus,¹⁸ les unitats es defineixen com les parts d'una ciutat que agrupen entre 2.000 i 10.000 habitatges, segons el país. Per tant, hem de tenir en compte que els valors dels indicadors de segregació que presentem pel que fa als municipis catalans estan en un nivell més elevat de desagregació que la majoria dels estudis europeus.

En el següent quadre presentem els valors de l'índex de segregació de diferents grups d'immigrants en diverses ciutats europees. Tot i que les limitacions que acabem d'esmentar poden dificultar la comparació directa amb els valors obtinguts a l'AMB i a Barcelona ciutat, creiem que és molt important conèixer la situació catalana respecte a altres ciutats del nostre continent. Sempre en termes generals, quines conclusions podem treure d'aquesta comparació?

Primera conclusió: és obvi que la segregació residencial existeix a totes les ciutats analitzades, la qual cosa ens indica que en termes de separació espacial els immigrants i els seus descendents estan lluny d'assolir una situació de dispersió dins l'espai urbà. Sembla que aquest fet es dona en cada grup de població i a cada ciutat.

Segona, i encara que en el quadre no hem presentat tots els resultats, la segregació no disminueix amb el temps¹⁹. En alguns casos fins i tot hi ha un lleuger increment (per exemple, en el cas dels turcs i els marroquins a Amsterdam). En d'altres, en canvi, la segregació és més o menys la mateixa al cap de 10 anys (per exemple, el cas dels turcs i els iugoslaus a Colònia).

¹⁸ És una excepció, Deurloo i Musterd (1998).

¹⁹ Per tenir una visió més completa, podeu consultar les referències esmentades a la font del quadre.

Taula 31. Índexs de segregació de diverses ciutats europees

Amsterdam (1998)		Àrea Metropolitana de Barcelona (2001)	
Turcs	42,3%	Magrib	54,07%
Marroquins	41,2%	Resta d'Àfrica	64,89%
Surinam	34,2%	Amèrica Llatina	35,12%
La Haia (1998)		Europa de l'Est	54,40%
Turcs	53%	Àsia	61,07%
Marroquins	48,6%	UE+altres països	46,84%
Surinam	38,7%	Conj. extracomunitari	33,46%
Brussel·les (1991)		Barcelona ciutat (2001)	
Marroquins	59%	Magrib	60,41%
Londres (1991)		Resta d'Àfrica	61,52%
Hindús	51%	Amèrica Llatina	28,35%
Bangladesh	75%	Europa de l'Est	50,48%
Àfrica subsahariana	41%	Àsia	57,88%
Birmingham (1991)		UE+altres països	36,85%
Hindús	56%	Conj. extracomunitari	32,26%
Bangladesh	79%		
Colònia (1994)			
Turcs	32,7%		
Iugoslau	25,7%		
Italianos	27%		
Frankfurt (1994)			
Turcs	18,8%		
Iugoslau	32,3%		
Düsseldorf (1993)			
Turcs	29,5%		
Iugoslau	26,9%		
Berlín (1991)			
Estrangers	32,1%		
Viena (1990)			
Turcs	41,7%		
Iugoslau	33,7%		

Font: MUSTERED [et al.] (1998); FRIEDRICHS (1998); GIFFINGER (1998); PEACH (1998); KEMPER (1998); MARTORI i HOBERG (2003).

Aquesta conclusió és interessant perquè permet pensar en la hipòtesi que els immigrants quan arriben a un país troben lloc de residència en zones que ja estan ocupades pel seu mateix grup, i que a mesura que les seves condicions laborals milloren canvien de lloc de residència. Doncs bé, amb les dades europees, aquesta hipòtesi no es confirma. Amb les dades catalanes, creiem que encara és aviat per formular hipòtesis semblants, ja que el

nombre de població immigrant dels períodes analitzats (1996-2001) presenta grans diferències.

Una tercera conclusió és que hi ha grans diferències pel que fa a un mateix grup en diferents països (per exemple, compareu els valors dels turcs a la Haia, a Viena i a Colònia). Aquest fet es pot interpretar com que les variables culturals no tenen un paper decisiu a l'hora d'explicar les característiques de la segregació. Uns altres factors que sí que poden influir, i que s'apunten en els estudis europeus revisats, són la disponibilitat d'habitatge i els processos de localització.

Quarta conclusió, hi ha grans diferències entre els diversos grups d'una mateixa ciutat (per exemple, entre els turcs i els iugoslaus a Viena, o entre els ciutadans procedents de Bangladesh i els hindús a Londres i a Birmingham).

Finalment, de la mateixa manera que hi ha diferències importants entre països i grups, també n'hi ha entre ciutats d'un mateix país.

Si comparem els valors obtinguts en el nostre estudi amb els obtinguts en altres països europeus, podem observar, sempre en termes generals i tenint en compte les consideracions de les pàgines anteriors, els següents comportaments similars:

- Els ciutadans originaris d'Amèrica Llatina obtenen a l'AMB i a Barcelona ciutat uns valors similars als obtinguts pels ciutadans procedents del Surinam a les ciutats holandeses.
- Els ciutadans originaris del Magrib obtenen uns valors més elevats en el nostre estudi que a les ciutats europees on són presents; passa el mateix amb el grup de la resta d'Àfrica.
- La segregació residencial dels ciutadans procedents de l'Àsia a l'AMB i a Barcelona ciutat s'assembla més a la segregació dels hindús a les ciutats britàniques que no pas a l'obtinguda a les mateixes ciutats pels ciutadans originaris de Bangladesh.
- Pel que fa al conjunt dels ciutadans extracomunitaris, s'obté un valor molt similar a l'obtingut pels estrangers a Berlín.

3.4. Anàlisi per municipis

L'objectiu d'aquest apartat és servir de guia per entendre la situació de la segregació residencial de la població estrangera de cada municipi analitzat. Per això es presenten els resultats obtinguts de l'aplicació de la metodologia introduïda en el capítol 1 en forma de fitxes. Cada fitxa consta d'una taula, un text explicatiu de les dades, un resum que compara la situació de cada municipi amb la situació dels municipis de mida semblant i els mapes corresponents.

3.4.1. Àrea metropolitana de Barcelona

Dades generals

	2001	% total pob.
Població total	3.710.348	
Magrib	36.362	0,98
Reste d'Àfrica	7.557	0,20
Amèrica Llatina	84.241	2,27
Europa de l'Est	8.847	0,24
Àsia	19.731	0,53
UE + altres països	29.448	0,79
Conj. extracomunitari	156.738	4,22

Índexs d'igualtat

	Í. de segregació	Í. de dissimilitud
	2001	2001
Magrib	0,5407	0,5443
Reste d'Àfrica	0,6489	0,6535
Amèrica Llatina	0,3512	0,3555
Europa de l'Est	0,5440	0,5494
Àsia	0,6107	0,6159
UE + altres països	0,4684	0,4727
Conj. extracomunitari	0,3346	0,3353

Índexs espacials	D(adj)	D(w)	D(s)
	2001	2001	2001
Magrib	0,5344	0,5343	0,5408
Reste d'Àfrica	0,6508	0,6507	0,6525
Amèrica Llatina	0,3393	0,3399	0,3492
Europa de l'Est	0,5460	0,5460	0,5481
Àsia	0,6094	0,6097	0,6133
UE + altres països	0,4676	0,4676	0,4710
Conj. extracomunitari	0,3092	0,3099	0,3256

Continua a la pàgina següent

Índexs d'exposició

	Í. d'aïllament	Í. d'interacció
	2001	2001
Magrib	0,04	0,90
Reste d'Àfrica	0,02	0,89
Amèrica Llatina	0,04	0,91
Europa de l'Est	0,02	0,88
Àsia	0,06	0,83
UE + altres països	0,03	0,92
Conj. extracomunitari	0,09	0,90

Índex de concentració

	Í. Delta de Duncan
	2001
Magrib	0,79
Reste d'Àfrica	0,86
Amèrica Llatina	0,79
Europa de l'Est	0,83
Àsia	0,88
UE + altres països	0,71
Conj. extracomunitari	0,77

Índex de centralització

	Í. de centralització
	2001
Magrib	0,09
Reste d'Àfrica	0,09
Amèrica Llatina	0,07
Europa de l'Est	0,13
Àsia	0,34
UE + altres països	0,08
Conj. extracomunitari	0,11

Índexs multigrup

	SD(m)	D(m)	I. el·lipse
	2001	2001	2001
Tots els grups	0,3027	0,3864	0,8980

Segons les dades del Cens 2001, l'àrea metropolitana de Barcelona té 3.710.348 habitants. El nombre total d'estrangers és de 186.186, 156.738 dels quals provenen de països extracomunitaris amb rendes baixes. El col·lectiu més nombrós és el d'Amèrica Llatina, amb 84.241 persones, una xifra que es tradueix en el 2,27% de la població total. A continuació vénen els magribins, amb 36.362 persones (0,98%), i els asiàtics, amb 19.731 (0,53%).

Pel que fa als índexs, si comencem analitzant la població procedent del Magrib, els índexs d'igualtat se situen entorn del 54%. Els índexs d'exposició són, per al mateix grup, del 4%

en el cas de l'índex d'interacció i del 90% en el cas del d'interacció. L'índex de concentració està en el 79% i el de centralització, en el 9%.

Resumint, per a aquest grup es poden observar uns índexs de segregació elevats, ja que per assolir una distribució uniforme al llarg de les seccions censals més de la meitat dels magribins hauria de canviar de lloc de residència. Si es volgués aconseguir una distribució uniforme tenint en compte també la densitat urbana, el 79% d'aquest col·lectiu s'hauria de mudar. Pel que fa a l'exposició, s'observa que la probabilitat que una persona d'aquest grup comparteixi la mateixa secció censal amb una altra persona del seu grup és d'un 4%. En canvi, la probabilitat que un magribí comparteixi la mateixa secció amb una persona de nacionalitat espanyola és del 90%. Per últim, es pot observar que la proporció de magribins que viu al districte 1 de Barcelona capital és del 9%.

Per als ciutadans de la resta de països africans tenim uns índexs d'igualtat del 65%. L'índex d'aïllament és del 2% i el d'interacció, del 89%. L'índex de concentració és del 86% i el de centralització, del 9%.

Quant als habitants d'Amèrica Llatina, els índexs d'igualtat són força més baixos: se situen entre el 34% i el 36%. Els índexs d'exposició són similars als dels magribins, amb un 4% en l'índex d'aïllament i un 91% en l'índex d'interacció. L'índex de centralització és del 79% i el de centralització, del 7%.

Per als ciutadans originaris de l'Europa de l'Est, els índexs d'igualtat se situen entre el 54% i el 55%. L'índex d'aïllament és només del 2%, però el d'interacció és molt baix, del 88%, si ho comparem amb els altres grups. L'índex de concentració és d'un 83% i el de centralització és del 13%.

Pel que fa als ciutadans asiàtics, tenim uns valors per als índexs d'igualtat d'entre el 61% i el 62%. L'índex d'aïllament és el més alt dels sis grups, del 6%, i el d'interacció, el més baix, del 83%. L'índex de concentració també mostra una segregació més forta, amb el 88%, i l'índex de centralització és del 34%.

En el grup que inclou els vinguts de la Unió Europea i d'altres països avançats, els índexs d'igualtat prenen un valor del 47%. Els índexs d'exposició són del 3% per a l'índex

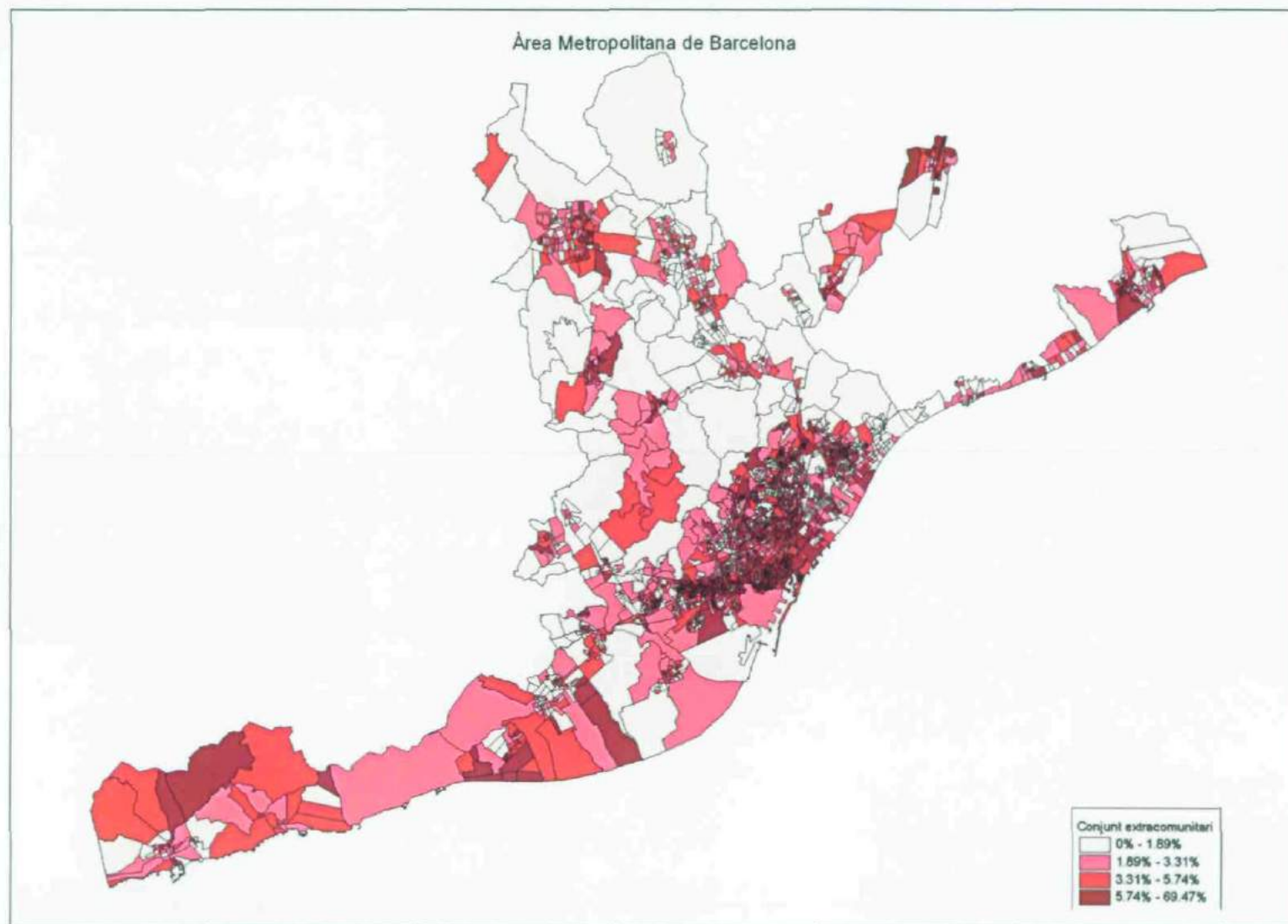
d'aïllament i del 92% per a l'índex d'interacció. L'índex de concentració és el més baix de tots els grups, tot i que arriba al 71%, i el de centralització és del 8%.

Si a continuació ens fixem en el conjunt format pel grup dels extracomunitaris –sense comptar els altres països amb rendes altes ja inclosos en el grup anterior–, trobem uns índexs d'igualtat d'entre el 31% i el 34%. És un resultat més baix que qualsevol dels resultats individuals. L'índex d'aïllament és del 9% i el d'interacció, del 90%. L'índex de concentració se situa en el 77%, i el de centralització, en l'11%.

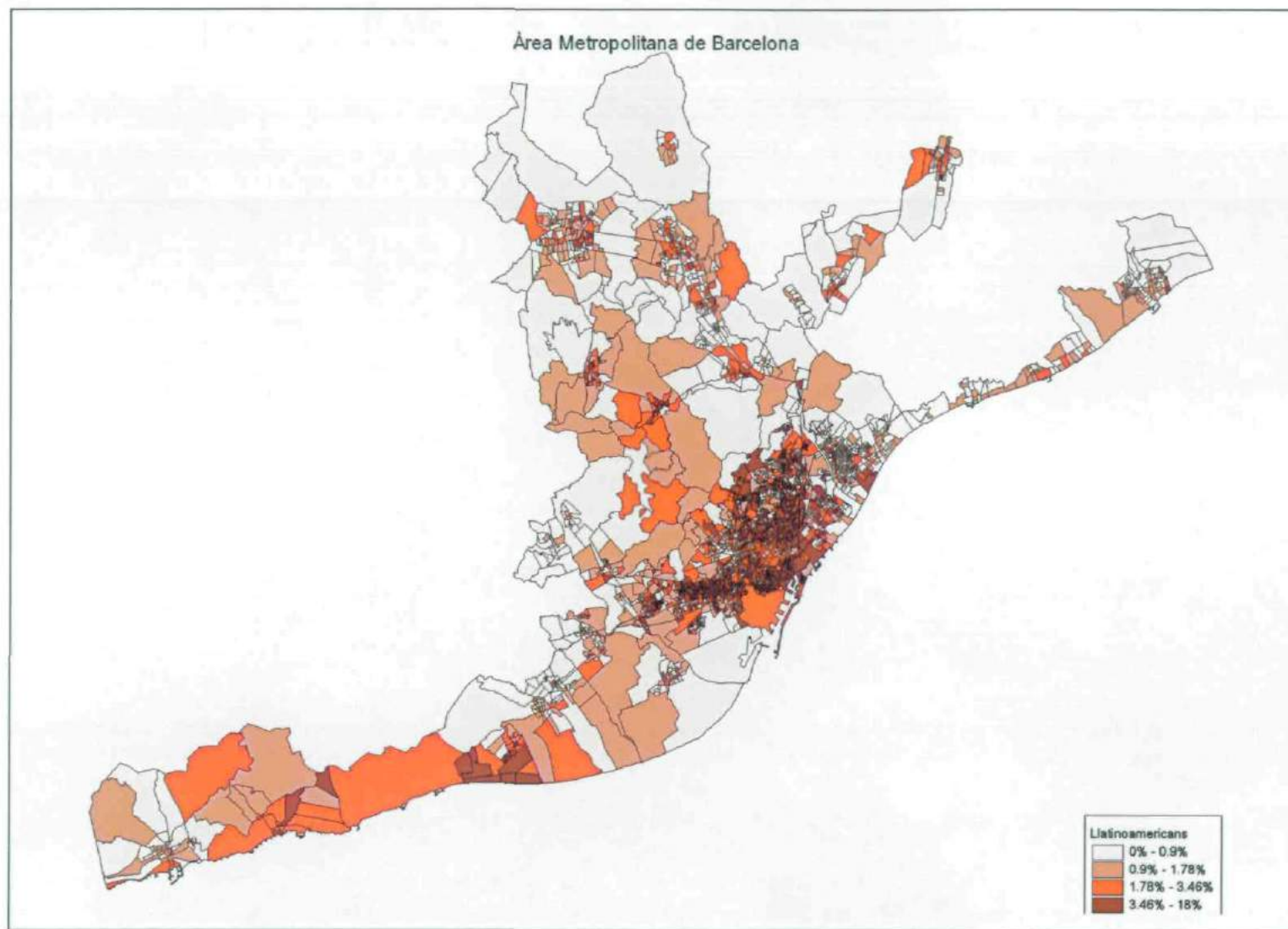
Pel que fa als índexs multigrup, l' $SD(m)$ pren un valor del 30% i l'índex $D(m)$ del 39%. El valor de l'índex de l'el·lipse és del 90%.

Resum

- El grup amb els índexs de segregació més alts és el dels africans (65%) i el més baix és el dels llatinoamericans (36%). Els resultats per al conjunt d'extracomunitaris són baixos (31%-34%).
- En els índexs d'exposició trobem que els valors amb més segregació són els dels asiàtics, tant pel que fa a l'índex d'aïllament (6%) com pel que fa a l'índex d'interacció (83%).
- Si ens fixem en l'índex de concentració, veiem que el resultat més alt és el dels asiàtics (88%) i que el més baix és el dels comunitaris (71%).
- El grup amb una proporció més alta de membres que viuen al centre de l'àrea metropolitana, al districte u, que correspon a Ciutat Vella, és el dels asiàtics (34%). El col·lectiu menys present en aquesta àrea és el dels llatinoamericans (7%).
- En els índexs multigrups s'observa que tots els resultats se situen per sobre de les mitjanes dels subgrups de municipis (amb l'única excepció de la mitjana de l'índex de l'el·lipse dels municipis molt petits).

Mapa 4. Àrea Metropolitana de Barcelona.

Mapa 5. Àrea Metropolitana de Barcelona. Llatinoamericans.

3.4.2. Barcelona

Dades generals

	1996	% total pob.	2001	% total pob.	Variació
Població total	1.508.805		1.503.884		-4.921
Magrib	3.556	0,24	8.385	0,56	4.829
Resta d'Àfrica	845	0,06	2.299	0,15	1.454
Amèrica Llatina	10.307	0,68	48.824	3,25	38.517
Europa de l'Est	439	0,03	5.141	0,34	4.702
Àsia	5.031	0,33	13.853	0,92	8.822
UE + altres països	8.881	0,59	16.854	1,12	7.973
Conj. extracomunitari	20.178	1,34	78.502	5,22	58.324

Índexs d'igualtat

	Índex de segregació			Índex de dissimilitud		
	1996	2001	Variació	1996	2001	Variació
Magrib	0,6730	0,6041	-0,0689	0,6749	0,6142	-0,0606
Resta d'Àfrica	-	0,6152	-	-	0,6223	-
Amèrica Llatina	0,3198	0,2835	-0,0363	0,3221	0,2904	-0,0316
Europa de l'Est	-	0,5048	-	-	0,5120	-
Àsia	0,5921	0,5788	-0,0133	0,5946	0,5870	-0,0075
UE + altres països	0,3993	0,3685	-0,0307	0,4012	0,3750	-0,0262
Conj. extracomunitari	0,3560	0,3226	-0,0335	0,3567	0,3235	-0,0333

Índexs espacials	D(adj)			D(w)		
	1996	2001	Variació	1996	2001	Variació
Magrib	0,6718	0,6078	-0,0640	0,6718	0,6078	-0,0640
Resta d'Àfrica	-	0,6198	-	-	0,6198	-
Amèrica Llatina	0,3167	0,2698	-0,0469	0,3168	0,2703	-0,0465
Europa de l'Est	-	0,5074	-	-	0,5073	-
Àsia	0,5908	0,5778	-0,0129	0,5907	0,5781	-0,0126
UE + altres països	0,3973	0,3683	-0,0290	0,3973	0,3688	-0,0286
Conj. extracomunitari	0,3477	0,2954	-0,0523	0,3478	0,2960	-0,0518

Índexs espacials	D(s)		
	1996	2001	Variació
Magrib	0,6734	0,6114	-0,0620
Resta d'Àfrica	-	0,6212	-
Amèrica Llatina	0,3196	0,2814	-0,0382
Europa de l'Est	-	0,5099	-
Àsia	0,5928	0,5831	-0,0096
UE + altres països	0,3996	0,3725	-0,0271
Conj. Extracomunitari	0,3525	0,3113	-0,0412

Continua a la pàgina següent

Índexs d'exposició

	Índex d'aïllament			Índex d'interacció		
	1996	2001	Variació	1996	2001	Variació
Magrib	0,03	0,04	0,01	0,94	0,82	-0,12
Reste d'Àfrica	-	0,02	-	-	0,82	-
Amèrica Llatina	0,01	0,05	0,04	0,97	0,90	-0,07
Europa de l'Est	-	0,02	-	-	0,84	-
Àsia	0,03	0,08	0,05	0,94	0,79	-0,15
UE + altres països	0,01	0,02	0,01	0,97	0,91	-0,06
Conj. extracomunitari	0,04	0,12	0,08	0,96	0,87	-0,09

Índex de concentració

	Índex Delta de Duncan		
	1996	2001	Variació
Magrib	0,80	0,76	-0,04
Reste d'Àfrica	-	0,78	-
Amèrica Llatina	0,62	0,62	0,00
Europa de l'Est	-	0,71	-
Àsia	0,75	0,74	-0,01
UE + altres països	0,61	0,60	-0,01
Conj. extracomunitari	0,63	0,62	-0,01

Índex de centralització

	Índex de centralització		
	1996	2001	Variació
Magrib	0,47	0,40	-0,07
Reste d'Àfrica	-	0,29	-
Amèrica Llatina	0,13	0,13	0,00
Europa de l'Est	-	0,22	-
Àsia	0,39	0,48	0,09
UE + altres països	0,09	0,14	0,05
Conj. extracomunitari	0,26	0,23	-0,03

Índexs multigrup

	SD(m)			D(m)		
	1996	2001	Variació	1996	2001	Variació
Tots els grups	0,2998	0,2594	-0,0404	0,3886	0,3416	-0,0471

	I. el·lipse
	2001
Tots els grups	0,8301

Segons les dades del Cens 2001, Barcelona té 1.503.884 habitants; l'any 1996 en tenia 1.508.805. La variació entre les dues dades representa una disminució de 4.921 individus. L'any 1996 el nombre total d'estrangers era de 29.059, 20.178 dels quals procedien de països extracomunitaris amb rendes baixes (1,34% dels ciutadans). Si els diferenciem per l'origen geogràfic, el grup més nombrós era el d'Amèrica Llatina, amb 10.307 persones (0,68%), seguit del conjunt de països de la Unió Europea i altres països avançats (0,59%). L'any 2001 el nombre de persones extracomunitàries va créixer fins a 78.502, una xifra que